

КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА

МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

Приложение към
разрешение за употреба № 11-13634/22.06.06

699/20.06.06 *M. M. M.*

1. ИМЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

Hotemin® injection 20 mg
Хотемин инжекции 20 mg

2. КАЧЕСТВЕН И КОЛИЧЕСТВЕН СЪСТАВ

Всяка ампула от 1 ml съдържа 20 mg piroxicam.
За помощните вещества виж т.б.1.

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Разтвор инжекционен (само за интрамускулно приложение).

Описание: напълно прозрачна течност в 1 ml безцветни ампули.

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1. ТЕРАПЕВТИЧНИ ПОКАЗАНИЯ

- Краткотрайно симптоматично аналгетично лечение при някои заболявания и състояния (остър пристъп на подагра, остра мускулно-ставна болка, пост-травматична болка);
- Начално лечение на рецидивиращи хронични мускулно-ставни заболявания (ревматоиден артрит, остеоартрит, spondyloarthritis ankylopoetica);
- Аналгетично лечение след малки ортопедични, стоматологични и други хирургични интервенции.

4.2. ДОЗИРОВКА И НАЧИН НА ПРИЛОЖЕНИЕ

Само за интрамускулно приложение. Препоръчаните дози на приложение на Hotemin инжекции са същите както тези на капсулите и супозиториите при съответната индикация. Продължителността на лечението с инжекционната форма се определя индивидуално, като препоръваният срок е 1 – 3 дни. Когато се налага по-продължително лечение, при възможност се преминава на пероралната (капсули) или ректалната (супозитории) форми на лекарствения продукт. Лечението трябва да започне (особено при пациенти в напреднала възраст) с най-ниската ефективна доза. Препоръчаните дневни дози не трябва да се превъзват

поради възможно увеличаване на честотата и тежестта на нежеланите реакции, което не е в съответствие с нарастване на терапевтичния ефект.

Остър пристъп на подагра:

Препоръчваната дневна доза е 40 mg еднократно или 2 пъти дневно, прилагана за 5-7 дни.

Не се препоръчва прилагането на лекарствения продукт за продължително лечение на подагра.

Остра мускулно-ставна болка:

Препоръчваната доза е 40 mg еднократно или 2 пъти дневно през първите 1-2 дни, а след това - 20 mg дневно за следващите 7-14 дни.

Хронични мускулно-ставни заболявания:

Препоръчваната доза е 20 mg еднократно дневно. По изключение, при много болезнени ставно-мускулни заболявания началната доза може да бъде 30 mg веднъж дневно.

Началната доза трябва постепенно да се намалява до най-ниската ефективна доза, до 10-20 mg дневно. Ако е необходимо поддържащата доза може да бъде увеличена до 30 mg дневно (прилагана веднъж или 2-3 пъти дневно), но трябва да се има предвид, че при тази доза се увеличава риска от гастро-интестинални нежелани реакции.

Аналгетично лечение след малки стоматологични и други хирургични интервенции:

Препоръчваната доза е 20 mg еднократно дневно. За постигане на по-бърз начален ефект дневната доза може да бъде 40 mg (прилагани еднократно или два пъти дневно) за първите 2 дни на лечението.

За пост-оперативна аналгезия след ортопедична хирургична интервенция препоръчваната доза е 40 mg дневно (еднократно или на две приложения) за първите два дни, а след това тази доза се намалява на 20 mg дневно.

Особени групи пациенти:

- Подобно на другите нестероидни противовъзпалителни лекарства (НСПВС), използването на лекарствения продукт при пациенти в напреднала възраст изисква повишено внимание, тъй като честотата на увреждане на бъбречната и чернодробна функция, а също и на сърдечната недостатъчност е по-голяма и поради това рискът от развитие на нежелани реакции от лекарството е по-голям.
- Не е необходимо дозата да бъде редуцирана при лека и средна степен на бъбречна недостатъчност. Няма фармакокинетични наблюдения за лекарството при пациенти с много тежка бъбречна недостатъчност (глумерулна филтрация, GFR < 10 ml/min) или при такива на хемодиализа.
- Може да се наложи намаляване на дозата при пациенти с увредена чернодробна функция, тъй като лекарственият продукт подлежи на екстензивно метаболизиране в черния дроб.

Деца:

Лекарството не се препоръчва при деца под 12 годишна възраст (виж 4.3. Противопоказания).

4.3. ПРОТИВОПОКАЗАНИЯ

Приложението на лекарствения продукт е противопоказано в следните случаи:

- Свръхчувствителност към *rigoxisam* или някое от помощните вещества;
- Анамнеза за алергични състояния (особено астма, ринит, ангеоневротичен едем, уртикария) при приложението на други НСПВС, включително деривати на салициловата киселина;
- Активна пептична язва на стомашно-чревния тракт;
- Хеморагична диатеза;
- Съпътстващо антикоагулантно лечение (относително противопоказание, виж т. 4.5.);
- Бременност, кърмене (виж т. 4.6.);

Лекарственият продукт е противопоказан при деца на възраст под 12 години.

4.4. СПЕЦИАЛНИ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ И ПРЕПОРЪКИ ПРИ УПОТРЕБА

Специално внимание и редовен контрол се препоръчват при лечение с *rigoxisam* на пациенти с анамнеза за стомашна или дуоденална язва.

Rigoxisam потиска тромбоцитната агрегация и удължава времето на кървене, което трябва да се има предвид при лабораторното му изследване и оценка.

Пациенти със заболявания, свързани с намалена бъбречна перфузия (като при циркулаторна недостатъчност), тежки нарушения на чернодробната функция, нефрозен синдром представляват особен риск, затова приложението на лекарството при тях изисква стриктен лекарски и лабораторен контрол (диференциално броене, изследване на бъбречната и чернодробната функция).

При поява на зрителни нарушения по време на лечението пациентът трябва да се консултира от офталмолог специалист.

Да се има предвид, че при жени в детородна възраст може обратимо да се потисне фертилитета.

4.5. ЛЕКАРСТВЕНИ ИЛИ ДРУГИ ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ

Да се избягва едновременно приложение с:

- ацетилсалицилова киселина или други НСПВС (плазменото ниво на *rigoxisam* се намалява приблизително на 80%); терапевтичните ефекти не се увеличават, обаче рискът от нежелани реакции – включително гастро-интестинален кръвоизлив – се увеличава значително при едновременното приложение с НСПВС;
- перорални антикоагуланти, защото *rigoxisam* усилва техния ефект, чрез което се увеличава също и риска от кръвоизливи (виж т. 4.3.). Ако все пак се налага едновременно приложение, необходимо е пациентът да бъде под постоянен лекарски контрол.

Внимателно да се комбинира с:

- други лекарства, които се свързват в голям процент с плазмените протеини (*rigoxisam* може конкурентно да възпрепятства свързването им с протеините);
- литий-съдържащи лекарствени продукти (плазменото ниво на лития може да се увеличи);
- глюкокортикостероиди (поради риск от гастро-интестинален кръвоизлив);
- калий-съдържащи лекарства или калий-съхраняващи диуретици (опасност от хиперкалиемия);

- диуретици и антихипертензивни лекарства (rigoxiam причинява задръжка на натрий и калий, поради което ефектът им се намалява);
- methotrexate (rigoxiam потиска екскрецията на methotrexate, следователно може да увеличи токсичността му);
- cimetidine (слабо се увеличава резорбцията на rigoxiam, но времето на полуживот и полуетиминиране не се повлияват).

4.6. БРЕМЕННОСТ И КЪРМЕНЕ

Предклинични данни

В предклиничните проучвания с перорално приложение на rigoxiam не бяха наблюдавани тератогенни ефекти.

Клинични данни

Подобно на другите НСПВС перорално приложеният rigoxiam затрудни раждането при приложението му в късната бременност. Известно е, че НСПВС индуцират оклузията на ductus arteriosus.

Rigoxiam се екскретира в кърмата при перорално приложение като концентрацията му е около 1-3 % от плазмената концентрация.

Тъй като безопасното приложение на rigoxiam по време на бременността и кърменето не е доказана, не се препоръчва употребата му през тези периоди (виж т. 4.3. Противопоказания).

4.7. ЕФЕКТИ ВЪРХУ СПОСОБНОСТТА ЗА ШОФИРАНЕ И РАБОТА С МАШИНИ

Няма данни, че rigoxiam оказва влияние върху способността за шофиране и работа с машини.

4.8. НЕЖЕЛАНИ ЛЕКАРСТВЕНИ РЕАКЦИИ

Леки симптоми от страна на стомашно-чревния тракт са най-честите нежелани лекарствени реакции при приложението на rigoxiam: стоматит, анорексия, болка в епигастриума, гадене, запек, абдоминален дискомфорт, флатуленция, диария и нарушения в храносмилането.

Тежки симптоми от страна на стомашно-чревния тракт като появата на хеморагии, образуването на язва и перфорация налагат незабавно прекратяване на лечението (виж т. 4.4. Специални предупреждения и препоръки при употреба) с rigoxiam. Спорадично може да се развие панкреатит.

Рискът от гастро-интестинални нежелани реакции се увеличава при прилагането на дози от 30 mg или по-високи.

Освен горепосочените, могат да възникнат следните нежелани реакции:

От страна на:

Организма като цяло: дискомфорт.

Чернодробна функция:

Може да се проявят леки функционални разстройства (промяна в чернодробна функция, повишени серумни нива на трансаминазите). Тежки чернодробни

увреждания – жълтеница или хепатит с фатален край са редки. Лечението трябва да бъде незабавно преустановено, ако изследванията на чернодробната функция и/или клиничната симптоматика показват увреждане на черния дроб.

Сърдечно-съдова система:

Сърцебиене, диспнея, задръжка на течности, едем (най-вече при сърдечно болни, в долните крайници).

ЦНС:

Замаяност, главоболие, сомнолентност, безсъние, потиснато настроение, промени в настроението, нервност, халюцинации, странни сънища, обърканост и парестезии.

Кожни реакции:

Обриви и сърбеж, фоточувствителност, рядко онихолиза, алоpecia. Подобно на другите НСПВС в редки случаи могат да се наблюдават токсична епидермална некролиза (Lyell's syndrome), синдром на Stevens-Johnson и везикуло-булозен обрив.

Реакции на свръхчувствителност:

Анафилаксия, бронхоспазъм, обрив, ангионевротичен едем, васкулит, серумна болест.

Бъбречна функция:

Обратимо повишение на серумната урея и креатинин, рядко интерстициален нефрит, нефрозен синдром, бъбречна недостатъчност и папиларна некроза.

Сензорни органи:

Нарушения в зрението (замъглено виждане), шум в ушите.

Кръвотворната система:

Намаляване стойностите на хемоглобина и хематокрита (дори и при отсъствие на гастро-интестинален кръвоизлив), потискане агрегацията на тромбоцитите, анемия, тромбоцитопения, пурпура на Schoenlein-Henoch, левкопения, еозинофилия. Рядко могат да се наблюдават апластична или хемолитична анемия или епистаксис.

Промени в метаболизма:

Хипогликемия, хипергликемия, промени в телесното тегло. Наблюдавани са спорадични случаи на позитивиране теста за антинуклеарни антитела, както и нарушения на слуха.

4.9. ПРЕДОЗИРАНЕ

При правилна употреба на лекарствения продукт не може да се очаква настъпване на предозирание. Но доколкото е възможно по невнимание или съзнателно да бъдат погълнати няколко ампули, може да настъпи предозирание. Симптомите на предозирание с НСПВС са: летаргия, сънливост, повръщане, болка в епигастриума, които обикновено се повлияват от

симптоматично лечение. Може да се появи кървене от гастро-интестиналния тракт. Много рядко могат да се наблюдават повишаване на кръвното налягане, остра бъбречна недостатъчност, потискане на дишането и кома. В случай на предозиране може да се наблюдава и анафилактична реакция.

Лечение: Не е известен специфичен антидот, затова се прилага симптоматично лечение. При поглъщане на инжекционния разтвор може да се приложат изпразване на стомаха и/или активен въглен и/или осмотично лаксативно средство за да бъде намалена резорбцията на рiгохiсам. Дългото време на полуелиминиране на лекарственото вещество трябва да се вземе предвид при лечение на предозиранието. Форсираната диуреза, хемодиализата и хемоперфузията не са от голяма полза, поради високата степен на свързване на рiгохiсам с плазмените белтъци.

5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ ДАННИ

5.1. ФАРМАКОДИНАМИЧНИ СВОЙСТВА

Фармакотерапевтична група: нестероидни противовъзпалителни и антиревматични лекарства

АТС код: M01A C01

Рiгохiсам е нестероидно противовъзпалително лекарство с аналгетичен и антипиретичен ефект. Той облекчава отока, еритема, повишена температура и болката свързани с възпалението. Използва се за лечение на възпалителни и дегенеративни заболявания на локомоторния апарат и други състояния свързани с болка. Чрез обратимо потискане на циклооксигеназата рiгохiсам, лекарственото вещество намалява и синтезата и секрецията на простагландини и потиска агрегацията на неутрофилите, миграцията на полиморфонуклеарните клетки и моноцитите към областта на възпалението, а също така и освобождаването на лизозомни ензими от активираните лимфоцити. При серопозитивен ревматоиден артрит рiгохiсам намалява нивото на ревматоидния фактор в серума и в синовиалната течност. Рiгохiсам не повлиява хипофизно-надбъбречната система. При *in vitro* изследвания той не показва ефекти, увреждащи хрущялния метаболизъм.

5.2. ФАРМАКОКИНЕТИЧНИ СВОЙСТВА

След перорално и ректално приложение резорбцията на рiгохiсам е добра. Едновременното му перорално прилагане с храна води до намаляване на скоростта, но не и степента на резорбцията му. Максимална плазмена концентрация се постига около 3-5 часа след приложението. При повтарящи се дневни дози от 20 mg стабилни плазмени нива се постигат за около 1-2 дни, но такива могат да бъдат постигнати до 1-2 дни чрез приложение на дневна доза от 40 mg. В едно проучване с повтарящи се дози, прилагани интравенусно, плазмените

нива на рiгохiсам бяха по-високи от тези при перорално приложение (капсули) на 45 минута в ден 1, на 30 минута в ден 2 и на 15 минута в ден 7.

Рiгохiсам е обект на екстензивен метаболизъм, като по-малко от 5 % от дневната доза се екскретира непроменена с урината и фецеса. Основният метаболитен път е хидроксилирането на пиридиловия прътен в страничната верига на молекулата, което се последва от глюкурониране и екскреция с урината. Времето на полуелиминиране на рiгохiсам е около 50 часа, следователно при еднократно дневно приложение могат да бъдат подържани стабилни плазмени нива.

5.3. ПРЕДКЛИНИЧНИ ДАННИ ЗА БЕЗОПАСНОСТ

Карциногенност, мутагенност, репродуктивна функция:

Проучвания за остра, подостра и хронична токсичност на рiгохiсам бяха проведени при плъхове, мишки, кучета и маймуни. Подобно на резултатите от токсикологичните проучвания с другите НСПВС, най-честите нежелани ефекти бяха папиларна некроза на бъбрека и увреждания в гастро-интестиналния тракт. Предклиничните проучвания за токсичност по отношение на репродуктивната функция не показаха нежелани ефекти върху нея.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ

6.1. СПИСЪК НА ПОМОЩНИТЕ ВЕЩЕСТВА

Povidone 12 PF
Sodium glycinecarbonate
Disodium edetate
Water for injections

6.2. НЕСЪВМЕСТИМОСТИ

Не са известни.

6.3. СРОК НА ГОДНОСТ

2 години

6.4. СПЕЦИАЛНО ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ ЗА СЪХРАНЕНИЕ

Да се съхранява при температура 15 – 25⁰С.

6.5. ВИД И СЪДЪРЖАНИЕ НА ОПАКОВКАТА

5 ампули по 1 ml, поставени в картонена опаковка заедно с листовка

6.6. УКАЗАНИЯ ЗА УПОТРЕБА

Съгласно точка 4.2.

7. ИМЕ И АДРЕС НА ПРОИЗВОДИТЕЛЯ

EGIS Pharmaceuticals Public Limited Company
1106 BUDAPEST, Kereszturi ut 30-38.
HUNGARY

8. ИМЕ И АДРЕС НА ПРИТЕЖАТЕЛЯ НА РЕГИСТРАЦИЯТА

EGIS Pharmaceuticals Public Limited Company
1106 BUDAPEST, Kereszturi ut 30-38.
HUNGARY

9. РЕГИСТРАЦИОНЕН НОМЕР

20010106/17.01.2001
II-2937/17.01.2001

10. ДАТА НА ПЪРВО РАЗРЕШЕНИЕ ЗА УПОТРЕБА

Дата на първо разрешение за употреба: 16.05.1995 г.
Дата на подновяване разрешение за употреба: 17.01.2001 г.

11. ДАТА НА ПОСЛЕДНА РЕДАКЦИЯ НА ТЕКСТА

Юли 2005 г.

